ואסותו עמו בבית וכו' והשתח איד אר"ב פסס מיהא עביד הא מדא' א' אכנו נשם תנום תכנל דהשני שאכנו נשם אכינה גסה נא אכנו לש"ו שהוא דבר והפוכו והא אע"ב דעביד פקה אפ"ה תלוח אכילת ספח בסוח חייב מה"ת לח קיים ור"ל דק"ל מל"כ ח"כ הח וודחי פושע ורשע מקרי אפי אינו מקיים דברי חכמים מקרי חכי כדא' בפ"ב דיבמות (דף כ') וספ"ק דכדה (דף יב) כיש באינו מקיים מלום של תורם ואפ"ת דחאי אכלו לש"מ דנקיע ל"ד דתידוק עיכי׳ דהשכי לא אכלו לש"ת אלא אכלי לש"ת דקא' הייכו כדרך מלווחו מן המובחר דהייכו לתיאבון ואידך אכלו באכינה גסה ות"מ כיון לפ"מ והאי לשם דנקם גבי תלוה ואבילה נסה נ"ד ח"ת תקשם לתם כאדי ר"ל לגמרי מהחי משל דפס' ומוקי בד"ח הל"ל בחכילת פסח גובי דאיירי בי' אחד אבלה לפס מליה וא' אכלו בלא לש"מ דה"ל רשע לכ"ל וכ"ל מסא דאשי למ"ד מל"כ היית בדבר שכל המין כאוי למליותו כגון מכֹס ושופר ולולב דחין סתיכת מכֹס זו ושופר ולולב חבר מיוסדין לתלוותו דאסשר לתלוח זו לקיים ע"י דברים אחרים של תיכן בתו באלו ואין אלו סחמן עומדין למלוותן ודמי לסחמא דגמ' דאמי כפ"ק דובחים גבי קדשי דקי"ל כל חובחים שנשחטו שלח לשמן כשירין ולה עלו לבעליי לשם חוב' ואם שחען קחמא עלו דקחמן לשמן קיימא אבל גע שככתב שלא לשם אשה פסול ואפי׳ סחמא כמי שסול משום דסחם חשה לחו לגירושין קייני ופי החוס' וחפי זינתם מ"מ לאו להחברש בגע זה עותד' דהא אפשר להחברש בגע אחר כמו בזם אבל בדב' פרעי המיוחד ועומד למלוותו וא"ה לקיימו הלה בגופו ואפי׳ בוניכו א"א אלא בו בעלמו כנון אכילת קדשים וסקם דמלום אכילתן מיוחד בבופן וא"א לקיים מלוחן אלא בגופן דמי לסחיטת קדשי דסתמן לשמן עומדין היאיל ימליהן מיוחד בגופן וגם במילה למ"ד דבעי מינה לשתה אביה בנכרי כשירה משום דעביד קחמת וסחתה לשתה קהי כתש"כ החוס' רפ"ק דובחים ול"ל דה"ע תשום דתלות אדם זה תיוחדת לגופו תמילא סתמא לשמה קאי א"כ משום דכל הני אי עשאן שלא לשמן בעל תלוחן לבתרי בגון מילה אם נעשה שלא כהכשרה שוב א"א בחזרה לעשות כתליתו אע"ב דאפשר בהעפה דם ברית אין זה עיקר מלות מילה אלא במקום דלא אששר כגון בר שנחבייר כשהוא מהול או קטן הכולד מהול אבל עיקה מלות מילה אזדא לה וכן קדש" אי עשאן שנא כתלותן בעל תלות קרבן זה תש"ה סחתא לשתו קאי משא"כ בשאר מציח כמלה שופר ולילב עשאן שלא כמלוחן יש לחם

חשיר אין מוליחין את הרצים י"ה ועעמי כדמקיק משום דחין מחויב בדבר וק"ל למ"ד לעיל (דף כמ) דמלות לריכות כווכה ב"ל משום דא"מ בדבר ח"ל משום דלאו בני כווכה כיכסו ואכן כיוכת שותע ותשתיע בעיכן דחת תה"ע בחינת הש"ו פקולה אפי באחרי כואין אותן למאן דבעי כווכה לשחיעה משום דלאו בכי כוונה כיכהו כדח בפ"ק דחולין (דף י"ב) ועוד לתחי דפי לעיל דהיכי דחיכו יודע שהיום פסח חו שוה חלה ה"ל חחעקק ולכ"ע כ"י וחה"כ בח"י שהיום כ"ה חו שום שופר ה"ל ווחעסק וחח חש"ו כל וועשיה' כמחעסק דייניכן לי׳ וכדא׳ חתם קען אין לו מחשבה ואם שחע עולה לשמה פסולה ופי' החום' אע"ג דסתמא לשמה קאי ואינו פסול עד שיעקר מלשמה להדיא סחמא דקען גרע עשי דא"י שסיא קדשי ואת' נשם חולין כשירה משום חולין פי' שכקביר שהוא חולין פקולה ואפי או הקטן בפירום ששחטו לשם קדשים לאו כלום היא דאין לו מחשבה יח"ב אפי אי אמר בפירוש שהיום ד"ה לאו כלום הוא ועדיין דייכיכן כי כתחעשק ואכן חכן בש"ד התחעש" והשותע מתכו ל"י וייל דבאחרים עע"ב ומלמדין אותן נשמה בכי כווכה כיכהו דמה"ע מכשירין כחיבת חש"ו את הגע בגדול עע"ג אע"ג דבעי כחיבה לשמה כמ"ש שם החום וקמ"ל במחני דצאחרים עע"ג כמי אין מוליאין מה"ע דאין מחוייב בדבר מיחו למאי דאמי מקלת המפרסי דחוש המדבר וחיכו שומע חש"ג דהוי כפיקח לכ"ד פשור מחקיעה דמלות חקיעם חלים בשמיעה כדחכן לעיל החוקע לחוך סבור דמה קיל הבנה שמע ל"י איכ מעיקרא לק"מ דהשתא הוש דמתני בחוש שאינו שותע נחוד איירי ואע"פ שתדבר וכפיקח חוא ובר כוונ' קת"ל דאפ"ה איכו מוליא מס"ע דא"מ בדבר אלא דבהא אין ליישב הא דחכן בפ"ב דמגילם הכל כשירין לקרום את המגילה ור"י מכשיר בקטן ושם יחבאר: סדיא הואיל וחכן שום יובל לכ"ם וכו' ק"ל כיון דקרא לא הקים להו מה ס"ד לחקושי להו משום דתכן שוה יובל לר"ה ושוד דמתכי כמי לא משום לסו אלא לחקיעות ולברכות וכאיך ס"ד לחקושי חיש דר"ה לשחר חלות יובל דליתנהו בכהנים וייל משום

דילפיכן לקמן בפ"ד (דף לד) בהקישה ובו"ם דשביעי שביעי כ"ה

ליובל לכמה מילי ומש"ח הכן שום יובל לר"ח והא חקיעות של יובל עיקר חוא לסימן של שילות עבדים והשמטות קרקעות כדמוכה

בכמה דוכחם וה"ח מחן דליחם בכל דין השמעם קרקעות לח

מקנה למזור ולעשום כמלותן אין סחמן עומדום לשמן:

מבה דוחם ל"ת א"כ לא יתן כלל אפי מתן א' דאו איע בכל חגרע כדפי' לעיל בפ"ק (דף יו) דלא ככראם מדברי סרשב"א וכמ"ש שם אבל בכתן תחן א' גורם לעצור בבל תגרע ואין כח בעשה זו לדחות סלאו ואט, משום דלא ישפול הקרבן עובר בבל חגרע כיון דאין כם בעשם זו לדחות הל"ה לח"ע דבי חחום הל"ל שלא יתן כלל והעשה כעקרת מחליו שלח בגרע' דידי מספת' שנותן מחן ח' שהוח הגורם לכאו דבל תגרע לחול כאן וע"י גרת' דילים חלם וכעקרת אבל למאי דפי כיחי דנבי כאו דבל חגרע אפי לר"י אחא עשה דתחן א' ודחי לל"ח דבל הגרע דהח עשה דמתן ח' דבכור חלית' דחיכו בשחלה מש"ה דוחה לל"ת דבל הגרע דמתן ד' משח"כ חם יתן מהן ד' ה"ה לעשה דמתן ד' דישנו בשהלה לדחות ל"ת דבל חוסיף דמתן א' דבכור שאיכו בשאלה וכמ"ש מיהו כל זה איכי אלא אי אמרי דסליני בבלול אצל מאן דמוקי לה בס"ח דובחים דסליני בנחערבו כוס בכוסות השת' ל"ש לוצר דחת' עשה ודתי ל"ת הח ודחי הקבה לר"י לשעת' בתר' דעדיף ליה מחן א' ממחן ד' משכי שחין עושה מעשה בידיר ח"כ כח יחן כלל חפילו מהן ח' וכמ"ב וביותר ק"ל כיון דק"ל לר"י דלה כחתר בל חגרע אלה כשמוא בעלמו ממיל' ה"ה לבל הוסיף וכדאמ' ר"א דמיים וא"כ מ"ע דר"י דא' יכחכו בתחן א' הא וודאי תחן ד' דכ"א עפי עדיף כדי לקיים זכיקת דם של מחן ד' כמלוותו כיון דחין כחן נידכוד דחיסור בל חוסיף משום החי דמתן ח' הוחיל וחיכו בעלמו והח תקשה בין למ"ד בבלול בין למ"ד בכוסות פליגי והחום פירשו ל"ל בל תגרע חלח כשהוא בעלמו הלכך כיון שהוא יולא באחד למה מדקקכו ליחן ד' ועוד עםי עדיף במסת מבד' כדמם ומ"י מה סוא זה הא וודאי זקוק הוא למתן ד' כדי שיקיים מלות מתן ד' כמלוותו לכתחילה ול"ל לבעל בחנם וגם הא דמם' כשנחת עברת בבל חוקיף ועשית מעקה הא אין שייך כאן עבירת בל תוסיף כל עיקר כיון שאינו בעלנוו ומ"ע הוסיף ל"י לדבריו בחא הא דר"א עדיף וכדפי וביוחר אכי תמה בפ"י דערובין (דף ק) דרולה לדמות החי דפליגי התם בעלה באילן בשבת אי יכד או לא יכד להא דר"א ור"י לר"א דאמר יכתן במחן ד' דאמרי קים ועשה עדיף כיינ יכד הא לא דמי קום ועשה דאילן לקום ועשם דמתן ד' דמכא כיון דל"כ בל תוסיף אלא כשמוא בעלמו ל"מ דליכא עבירה בקים ועשה זה אלא אפילו מלים כמי איכא אבל התם אם יכד בע"ב עביד איסורא בהאי קום ועסה:

דק כש עיא איכוון וחקע לי י"מ דר"ז כ"ל מל"כ ואיכוון וחקע לי דקחתר ללחת י"ח קחתר וכים רב"י וי"ת דלח חתר חיכוון לתלוח חלח ל"כ לשותע ולתשתיע לשם חקיעת שופר כל דסו אפי׳ בלא לשם חלום ולעולי בווכת חלום כא בעיכן אבל בעי כווכה לשמוע ולהשמיע וכ"ל כפי רש"י דאם איתא דכווכה שותע ומשתיע יותר חתיר תכוונ' התלוח עלמה ואפי' לת"ד תליח אל"ב אפ"ח כווכת משמיע לשומע בעי א"כ לעיל דפריך מהא דכתכיון שותע ונא כתכוון משתיע הת"ל נאו בהוקע לשיר וש"מ מלום ל"כ וסא"ך ק"ד דמקשה לומר כן המ בסמוך דייק המקשה גופי מהמ בכייחה עלמה קתכי משמיע דווני דשומע מה שומע שומע לעלמו אף משמיע וכו' וש"מ דלא בעיכן כווכת משמיע וכיון דחאי ברייתא כווכת משמיע כֹה בעי כוֹנֹ חֹפִי לשם חקיעת שופר כנ דהו ממיכֹה ש"מ מכ"ש דבה בעי כווכ׳ מצוה דהה בהחי פירושה כווכת משמיע סמיר מכווכת מכוה והשתח החי תכח חמירתה כח בעי קיבתה כה כ"ם א"ו כווכת ווכוה המיר מכווכת משמיע וקא כ"ד דאע"ג דהאי חכא כיוכת משמיע לא בעי כווכח מצוה מיהו בעי וכפ"ז שימ דר"ז דבעי כווכת משמיע כ"ש דבעי כווכת מלוה דמל"כ וק"ל דהא לעיל פריך לרבא דאמר ללאת לא בעי כוונה לעבור בעי כוונה והא מתן דמים כֹר"י דלעביר ולח בעי כווכח ומש"ח הדר בי' רבח ומסיק ללחת לב"ב לעבור צומכו לב"כ וכו' והשחה לר"ז דס"ל ללחת ב"כ כ"ש לעצור דב"כ דהא ללאת קיל לעכין כווכה מלעצור כדמוכח מהא דרבא ומהא דפ"ר דעירובין שכחבחי למעלה והשחא לר"ו חקשה והא מתן דמים לר"י דלעבור ולב"ב ום"ב ק' לר"ל בפ"י דפסחים (דף קי) דדייק ממחניחין דחתם דמל"כ וכמ"ש לעיל וסשחא חקשה לר"ל כמי הא וייל דכ"ל תדייק לה שם מדברי כ"י דא' אע"ב דמעבל בחוכת מלום להביא לפכיו מלה וחזכת ולא משום סכירא דחיכוקות דא"כ מאי מלום כדדייק סתם אלא ש"מ מלות לריכות בווכם ור"ז כמי ס"ל כסמי דיוקש ואינהו דא' כר"י שמיהו ק"ל דהכא פ"ל לר"ל דמל"כ סא בפ"ג דכויר (דף כג) ובפ"ג דסוריות (דף ") אר"י וואי דכתי כי ישרים דרכי ה' לדיקים ילכו גם ופושנים יכשלו גם חשל לב' שלנאו את פסחיהם א' אכנו לפם מלוה וא' אכנו לפס אכינה נקה זה שאכלו לש"ת לדיקים ילכו בם חם שאכלו לשם אכילה גקה ופושעים יכשלו בם א"ל ר"ל האי רשע קריח לי" נהי דלא עבד מצום מן המובחר פסח מיהה עבד אלא אר"ל משל לב' זה אשתו